

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319201038
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6319201038.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Q. L. XXX/XX, L. - K., zast. Centrom právnej pomoci Prievidza, so sídlom 1.mája 388/8, Lehota nad Vtáčnikom, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast. JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie že úvery sú bezúročné a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.554,80 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6Csp/46/2019 - 223 zo dňa 27. 04. 2021 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Brezno č. k. 6Csp/46/2019 - 243 zo dňa 23. 06. 2021, takto

rozhodol:

I. Výrok III. rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6Csp/46/2019 - 223 zo dňa 27. 04. 2021 m e n í tak, že:

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému v konaní o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, náhradu trov konania v rozsahu 100 % a v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.554,80 Eur s príslušenstvom náhradu trov konania v rozsahu 92 %, a to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

II. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie, konajúc o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe zmluvy č. 8500062276 a č. 8500062269 je bezúročný a bez poplatkov a o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia v sume 3.554,80 Eur s príslušenstvom, rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 145,60 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96 %. V odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým rozhodoval o trovách konania, uviedol, že o týchto rozhodoval podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca mal úspech v rozsahu 98 % (nepripriznaný nárok v určujúcej časti a zo sumy 3.554,80 Eur priznaných 145,60 Eur), žalovaný mal úspech v rozsahu 2 %. Po odčítaní úspechov teda žalobcovi patria na náhradu trovy konania v rozsahu 96 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to proti výroku III., ktorým súd rozhodoval o trovách konania, podal odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania je v rozpore s právnou úpravou Civilného sporového poriadku s poukazom na ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP. Odvolanie podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Namietal, že žalobca bol v konaní o ním podanej žalobe úspešný v časti výroku o zaplatenie 145,60 Eur a neúspešný v časti o zaplatenie sumy 3.409,20 Eur a v časti výroku o určenie bezúročnosti.

Podľa posúdenia mieru úspechu a neúspechu v konaní je zrejmé, že procesný úspech žalobcu v konaní v časti o peňažné plnenie bol v rozsahu 4 % a procesný úspech žalovaného 96 % a ďalej procesný úspech žalovaného v časti žaloby o určenie bol 100 %. Súd prvej inštancie mal preto žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania v časti žaloby týkajúcej sa zaplatenia peňažnej čiastky v rozsahu 92 % (96 % mínus 4 %) a v časti žaloby o určenie bezúročnosti v rozsahu 100 %. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v súlade s výsledkami konania, teda na náhradu 92 % trov v časti žaloby o zaplatenie peňažnej čiastky a v rozsahu 100 % v časti o určenie bezúročnosti.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. - v odvolaní napadnutej časti rozsudku v zmysle § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia, keďže preskúmaním veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania nie je vecne správne.

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Odvolací súd preskúmaním odvolania žalovaného a rozhodnutia súdu v časti náhrady trov konania dospel k názoru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Z obsahu žaloby ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že predmetom žaloby žalobcu boli viaceré uplatnené nároky, a to nárok, ktorým sa žalobca domáhal rozhodnutia, že poskytnuté úvery žalovaným žalobcovi na základe zmluvy č. 8500062276 a č. 8500062269 sú bezúročné a bez poplatkov. Zároveň v žalobe uplatnil aj samostatný nárok z titulu tvrdeného bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu, ktorého sa domáhal vydať žalovaným žalobcovi vo výške 3.554,80 Eur. Súd prvej inštancie, čo sa týka nároku z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 145,60 Eur (výrok I. rozsudku), v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol (výrok II.). Je nepochybné s prihliadnutím na formuláciu výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, že súd zamietol žalobu o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov a žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia prevyšujúcu čiastku 145,60 Eur. Hoci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 17. konštatoval, že rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, súd nesprávne toto ustanovenie aplikoval na súdenu vec, keďže s prihliadnutím na rozhodnutie súdu vo veci samej je nesporné, že v prevažnej miere v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia bol úspešný žalovaný a v konaní o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný. Súd preto nesprávne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, pričom zároveň mal aplikovať aj ust. § 255 ods. 1 CSP a nesprávne právne posúdil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96 %. Odvolací súd uvádza, že zásada úspechu sa uplatňuje samostatne za situácie, keď žalobca v jednej žalobe uplatní niekoľko samostatných nárokov, pričom pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa zásad pre priznanie náhrady trov konania sa postupuje pri každom nároku samostatne. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 11/2011, podľa ktorého v prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. Keďže žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne v časti konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, a to vo výške 145,60 Eur a v prevyšujúcej časti, týkajúcej sa vydania bezdôvodného obohatenia, bol neúspešný, úspech žalobcu predstavuje s prihliadnutím na uplatnenú výšku bezdôvodného obohatenia 3.554,80 Eur 4 %; úspech žalovaného 96 %. Výpočtom je zrejmý pomer úspechu žalovaného v rozsahu 92 %. Čo sa týka žaloby v časti o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov s prihliadnutím na rozhodnutie súdu vo veci samej, žalovaný bol v tejto časti úspešný v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. postupom v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v konaní o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, náhradu trov konania v rozsahu 100 % pri aplikácii ust. § 255 ods. 1 vo vzťahu k nároku, ktorým sa žalobca domáhal určenia, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, v ktorom konaní o tejto žalobe bol žalovaný úspešný v plnom rozsahu. V časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 3.554,80 Eur s príslušenstvom, vzhľadom k tomu,

že súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 145,60 Eur, odvolací súd aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP a keďže v tomto konaní mal žalobca len čiastočný úspech, pričom v prevažnej miere úspešný bol žalovaný, a to v rozsahu 92 %, odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu, pričom pomer úspechu je na strane žalovaného. Keďže súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o trovách konania dopustil nesprávneho právneho posúdenia, odvolací súd postupom v zmysle § 388 CSP zmenil, a to formou uznesenia, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., keďže rozhodovanie o trovách konania má povahu rozhodnutia uznesením, pričom v súdnej veci nebol dôvod pre prípadné potvrdenie, resp. zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku III.

7. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol pri aplikácii ust. § 396 ods. 1 CSP, keď predmetom odvolacieho prieskumu bolo len rozhodnutie o trovách konania a aplikácii ust. § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom však odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho prieskumu bolo len rozhodnutie súdu, týkajúce sa náhrady trov konania, t. j. výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie.

8. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).